

13 υπέροχα πράγματα που έχει πει ο Ευγένιος Τριβιζάς για τα παιδιά

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

1. Δεν πρέπει να υποτιμάμε τα παιδιά, ούτε να τους φερόμαστε συγκαταβατικά. Καταλαβαίνουν πολύ περισσότερα απ' όσα θέλουμε να πιστεύουμε.

2. Τα παιδιά πρέπει να μάθουν να ξεπερνάνε την πραγματικότητα, όχι μόνο να την υπηρετούν. Προσαρμόζοντας το παιδί στη δική μας πραγματικότητα, δολοφονούμε την ικανότητά του να ονειρεύεται.

3. Ήρωες δεν είναι τόσο οι εύποροι γονείς που πολλές φορές λόγω των υποχρεώσεων τους δεν έχουν καιρό να προσφέρουν ποιοτικό χρόνο στα παιδιά τους, όσο εκείνοι που παρά τις αντίξοες συνθήκες παλεύουν και πολλές φορές

θυσιάζονται για να τους προσφέρουν ό,τι καλύτερο μπορούν.

4. Ένας δάσκαλος όταν βλέπει ορθογραφικά λάθη πρέπει να σκέφτεται ότι σοβαρότερα από τα ορθογραφικά, είναι τα λάθη της ζωής και από αυτά πρέπει να προφυλάξει κυρίως τους μαθητές του.

5. Το πιο πολύτιμο δώρο για τα παιδιά είναι ο χρόνος που τους αφιερώνουμε. Πιο πολλές ώρες τη μέρα αντικρίζουν τα παιδιά οθόνες τηλεόρασης και κομπιούτερ, παρά τους γονείς τους. Τίποτα όμως δε μπορεί να αντικαταστήσει την ζεστασιά και την αίσθηση της ασφάλειας που προσφέρει η προσωπική επαφή και επικοινωνία. Συνεπώς, στόχος μας πρέπει να είναι η μεγιστοποίηση του ποιοτικού χρόνου που τους αφιερώνουμε. Και μην ξεχνάμε ότι τα διάφορα υποκατάστατα της πραγματικής στοργής, μπορεί να έχουν από αρνητικά ως καταστροφικά αποτελέσματα.

6. Ποτέ δεν κατάλαβα γιατί τα παιδιά βλέπουν προγράμματα για μεγάλους, ενώ θα έπρεπε τα παιδικά προγράμματα να ήταν τόσο καλά που να τα έβλεπαν οι μεγάλοι.

7. Το πιο όμορφο σχόλιο που έχει πει παιδί για παραμύθι μου ήταν ότι είναι όμορφο σαν χαρτοπόλεμος.

8. Το πιο σημαντικό που με έχει μάθει η επαφή μου με τα παιδιά είναι να είμαι χαρούμενος χωρίς κανένα ιδιαίτερο λόγο.

9. Η ενθάρρυνση της δημιουργικότητας και η καλλιέργεια της φαντασίας είναι από τις πιο παραμελημένες πλευρές της ανατροφής των παιδιών μας. Τα παραγεμίζουμε σαν γαλοπούλες με γνώσεις και πληροφορίες, ενώ αφήνουμε τη φαντασία τους να λιμοκτονεί. Τα παιδιά εισέρχονται στο σχολείο προικισμένα με πλούσια φαντασία και αποφοιτούν με φαντασίες ατροφικές ή στραγγαλισμένες.

10. Μόνο αν μάθουμε σε ένα παιδί πιο πολύ από “γιατί;” να ρωτάει “γιατί όχι;” έχουμε ελπίδα να αποφύγουμε τη στασιμότητα, την αδράνεια και την κοινωνική αποτελμάτωση.

11. Αν οι γονείς διαβάζουν στο παιδί μια ιστορία που τους αφήνει αδιάφορους, το παιδί το διαισθάνεται. Αν αντιθέτως απολαμβάνουν οι ίδιοι την όλη διαδικασία, τότε είναι πολύ πιο πιθανόν να μεταδώσουν στο παιδί την αγάπη για το διάβασμα.

12. Η επικοινωνία με τα παιδιά, οι ερωτήσεις και οι παρατηρήσεις τους προσφέρουν μια ανεξάντλητη πηγή έμπνευσης. Τί να πρωτοθυμηθώ; Το αγόρι που όταν η μητέρα του είπε να μην τρέχει για να μην λαχανιάσει της απάντησε ότι «έχει τρέξει πολλές φορές αλλά δεν έχει μεταμορφωθεί ακόμα σε λάχανο» και μου έδωσε την ιδέα για το όνομα του «Αρχέλαου του λαχανιασμένου λάχανου», του

δρομέα στα κόμικς της «Φρουτοπίας». Θα αναφέρω μια ακόμα περίπτωση. Είχα ρωτήσει τα παιδιά σε ένα σχολείο αν ξέρουν τι σημαίνει κλωνοποίηση: «Όταν οι άνθρωποι γίνονται κλόουν» απάντησε ένα παιδί. Έτσι γράφω μια ιστορία που διαδραματίζεται στην Χώρα των Σοβαρών Ανθρώπων όπου παρουσιάζονται ξαφνικά διάφορα ανεξήγητα συμπτώματα κλωνοποίησης.

13. Θυμάμαι όταν διάβαζα την «Λωξάντρα» της Ιορδανίδου που της έδινε η γιαγιά της ένα σακούλι με κουμπιά και ήταν ευτυχισμένη. Έτσι είναι. Τα παιδιά με το τίποτα με ένα σπирτόκουτο, μπορούν είναι χαρούμενα και αυτό είναι κάτι δημιουργικό, διότι για το παιδί μία κορδέλα μπορεί να είναι ένα ποτάμι, οι πορτοκαλόφλουδες караβάκια και ένας χάρακας σπαθί. Συνήθως δεν τα αφήνουμε να καλλιεργήσουν τη φαντασία τους, απλά τους δίνουμε ένα καινούργιο παιχνίδι, το οποίο σε λίγο καιρό θα βαρεθούν και μετά του παίρνουμε και άλλο και άλλο...

Πηγή: bebemou.com